

פניני ביה"לוי

שע"י ביה"כ "בית לוי", רח' יוסף חכמי 48, מדורגי בית וגן ירושלים

מאמר הרב

נערך מספרו החדש של הרב שליט"א פניני בית לוי - חלק ב

לרכישת הספר חייגו | 0586664447 | 0585664447

מהו הדבר המסוכן ביותר?

בתבוננו ברעיון נפלא ביותר בפרשת השבוע. בתחלת הפרשה אנו מוצאים דו-שיח בין אברהם אבינו לאליעזר עבדו. אברהם אבינו מבקש מאליעזר ללכת לחפש אשה לבנו יצחק, משימה אחראית וגורלית מאד, ולכן השביע את אליעזר בכמה תנאים מפרשים. אומר אברהם אבינו לאליעזר: "לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני, אשר אנכי יושב בקרב" (בראשית כד, ג) - בדבריו אסר עליו בשום פנים ואופן לא לקחת אשה מארץ כנען - מקום מושבו, "כי אל ארצי ואל מולדתי תלה, ולקחת אשה לבני ליצחק" (שם, ד) - לך לארצי ולמולדתי, וקח אשה ליצחק משם. תנאי נוסף: "השמר לך פן תשיב את בני שמה" (שם, ו) את האשה שתמצא הבא אלינו, אבל אינך יכול לקחת לשם את יצחק.

הסבה שאברהם אבינו לא רצה אשה מבנות הכנעני היתה כי הן היו עובדי עבודה זרה, מקלקלים בדעות ובשאר דברים, ואברהם אבינו פחד מכן. הרי על יצחק הבטח: "כי ביצחק יקרא לך זרע" (בראשית כא, יב), וידע אברהם שהם מסכן מאד להכניסו לחפה עם אשה מבית כזה, ולכן העדיף שהאשה תהיה מבנות משפחתו.

שואל הכלי יקר: על כך שתי שאלות עצומות: האם אצל בני משפחתו של אברהם - לבן ובתואל, המצב יותר טוב? ודאי שלא! ויש לכן ראיה מפרשת מהתורה. כשאליעזר הגיע אליהם אמר לבן לאליעזר: "בוא ברוך ה', למה תעמד בחוץ, ואנכי פניתי הבית, ומקום לגמלים" (בראשית כד, לא), ואומר רש"י, "פניתי הבית - מעבודת אלילים" - אומר לבן לאליעזר: "הסר דאגה מלבך, פניתי מהבית את כל העבודה זרה, כדי שתוכל לבוא לביתי". מכאן ברור ופשוט שבביתם של לבן ובתואל היו עובדים עבודה זרה, וכל מה שקשור לכפירה ודאי שהיה גם בבית זה. ואם כן, מה המעלה של משפחת אברהם על בנות הכנעני? הללו עובדי עבודה זרה, והללו עובדי עבודה זרה... ואם בכל זאת אברהם אבינו התעקש שהאשה של יצחק תבוא ממשפחתו, מה התועלת שלא לשלח אליהם את יצחק? לכאורה הטוב ביותר הוא שהחתן ילך לשם, ויראה את הכלה בעיניו לפני שיטא אותה לאשה.

אומר הכלי יקר יסוד נפלא ללוחות אותנו ולשומר עלינו. אברהם אבינו עשה חשבון פשוט, אם אקח אשה מבנות הכנעני, יוצא מכן שאצטרף לחתן את בני יצחק עם אחת מבנות העיר. מסתמא בבית זה יש עבודה זרה, ויצחק יהיה קרוב אליהם, וכנראה שגור בקרבת בית הורי אשתו, וזה עלול חס ושלום להשפיע עליו. הגם שיצחק הוא בנו של אברהם - והוא קדוש קדשים, אם הוא יהיה קרוב לבית כזה ויצא ויכנס לשם מעת לעת, זה מסכן מאד. אברהם אבינו לא רוצה לקחת סכנים, ולא רוצה שבנו יצחק ידרוך בבית שעובדים בו עבודה זרה.

לכן אמר אברהם לאליעזר, לך לארץ שגדלתי בה - למשפחה שלי, ושם תמצא אשה. למרות שגם שם עובדים עבודה

זרה, ברגע שתמצא אשה הבא אותה לכאן, וכך היא תהיה רחוקה ממשפחתה ומהעבודה זרה שבביתם, ותקבל בביתו הקדוש של אברהם אבינו מחדש השפעה נכונה, וכל מה שהיה בעברה - יהיה רחוק ממנה. ומסתמא לאחר שתהיה רחוקה מהם, היא לא תרצה לעבד עבודה זרה.

רואים מכאן יסוד עצום, אדם יכול להיות קדוש קדשים, ואפלו אם יהיה יצחק אבינו, אבל כשחס ושלום קרובים למקום שבו יש טמאה, דברי כפירה או כל דבר שלילי אחר, זה יכול להשפיע על כל אחד ואחד, ומכך היה לאברהם אבינו פחד נורא, שחס ושלום יצחק לא יהיה בקרבת בית שבו יש עבודה זרה. את אותו הרעיון אנו מוצאים בפרשה הבאה. התורה מספרת על רבקה אמנו, שהיו לה שני עברים בבטנה. "ויתרצו הבנים בקרבה" (בראשית כה, כב). מה הפנה ויתרצו? האם הם רקדו בעודם בבטנה? אומר רש"י הקדוש בשם המדרש, כשהיתה עוברת על פתחי תורה (בתי מדרשות) של שם ועבר - יעקב רץ ומפרנס לצאת, עוברת על פתחי עבודת אלילים - עשו מפרנס לצאת. יעקב ועשו נמצאים בבטנה של רבקה וכל אחד נמשך למשהו אחר, יעקב נמשך לבתי מדרש ולתורה, ועשו לעבודה זרה.

רואים מכאן יסוד עצום, אדם יכול להיות קדוש קדשים, ואפלו אם יהיה יצחק אבינו, אבל כשחס ושלום קרובים למקום שבו יש טמאה, דברי כפירה או כל דבר שלילי אחר, זה יכול להשפיע על כל אחד ואחד, ומכך היה לאברהם אבינו פחד נורא

שואל הרב יששכר רובין זצ"ל בספר 'טללי אורות', לכאורה יש תמיהה על יעקב אבינו, למה יעקב ממהר ונחפז לצאת לבית מדרשם של שם ועבר, הרי באותה שעה שהוא בבטן אמו - הוא לומד את התורה כלה מפי המלאך, האם יש דבר גדול מזה? בשביל מה לו למהר ולצאת לבית המדרש? שם הוא הרי לא יודע עם מי יזכה ללמוד, ומה שבטוח ששפעת יש לו מלאך לצדו שאתו הוא לומד, ומסתמא עדיף שישאר עם המלאך ללמוד תורה.

אלא, מכאן אנו רואים יסוד נפלא, והוא כדברי המשנה: "הרחק משכן רע, ואל תתחבר לרשע" (אבות א, ז). אל תתקרב לרשע כדי שלא תהיה משפיע ממנו. וזה נאמר אפלו בזמן שלומדים תורה, גם אז צריך להזהר מההשפעה של הרשע. לכן, אמנם יעקב אבינו נמצא בבטן אמו ולומד עם המלאך, אבל לצדו יש גם רשע - עשו הרשע, וההשפעה של עשו יכולה להיות הרסנית. לכן יעקב פרנס לצאת, רצה לברח משם כמה שיותר מהר, ואם בזמן שאדם לומד תורה הוא יכול להיות משפיע מרשע ומדברי כפירה, על אחת כמה וכמה שלא בעת ללמוד תורה, כשהולכים ומסתובבים בכל מיני מקומות, עד כמה אנו יכולים להיות משפיעים וכמה הדבר מסכן.

הרב גלינסקי מביא את הספור הנודע שלו, שממנו רואים מה כחה של השפעה לא טובה. מספר על יהודי שהיה לו חנות של כשמים - בשם, ושם הוא היה מוכר כל מיני כשמים, בעלי ריחות טובים וגעמיים המושכים את העוברים ושבים. בימינו משתמשים בריח טוב לפרסומת, מי שנוכח למקום

המשך בעמוד 3 <<

הדלקת נרות	מוצ"ש	ר"ת	לע"י	לע"י	לע"י	לע"י	לע"י	לע"י
16:04	17:15	17:50	דוד בן השאנה ז"ל	רחל בת שושנה ע"ה	ישראל בן חביבה ז"ל	שאויל חי בן מרים ז"ל	יצחק שם טוב בן שרה ז"ל	ע"פ לוח "אור החיים" לפי זמני ירושלים

שכר הרבה מאוד

משהו מתכתי נתקע ברגליו. הוא לא רואה כלום בלי המשקפיים, לכן, הוא ניסה להתכופף ולמשש את החפץ, ולתדהמתו הוא מגלה... לא פחות ולא יותר את המשקפיים האבודות! "זה נס! נס! של ממש!", הוא קפץ והחל לשיר 'מזמור לתודה', ולשבח את ה' ללא סוף. המשקפיים נפלו לו במרחק של עשרות מטרים משם בעומק הכנרת, כשהחוף עמוס במתרחצים, ולפתע הם מגיעים עד לרגליו! הוא יצא מהחוף ופגש את אשתו כשהוא מספר לה על הנס הגדול! כל בני המשפחה התרגשו מהחסד שעשה להם ה', וניסו לתאר את הצער והקושי שהיו צריכים לעבור אילולא הנס של המשקפיים. הם חזרו לביתם בריאים ושלמים! בערב, אמר ר' מאיר לאשתו: "אין חולק שזה נס של ממש, אך אינני מבין באיזו

ת המעשה המדהים הבא סיפרו בעלי המעשה בעצמם: "היה זה בבין-הזמנים של חודש אב התשע"א, לפני 14 שנה. ר' מאיר ורעייתו המתגוררים ב'קרית ספר', תכננו לצאת עם חמשת ילדיהם לטיול בן כמה ימים בצפון הארץ. לאחר ביורורים, הם סגרו דירת נופש בעיר טבריה המתאימה למשפחתם.

לילה לפני שיצאו לנופש, הגיע לעירם דרשן נודע שדיבר על הסכנות הרוחניות שיש בטיולים ובנופשים, ועל הזהירות בשמירת הקדושה והטהרה ממקומות שיש בהם ערבוב ופריצות המזיקים לנשמה של האדם וילדיו הטהורים. "לא שווה לאבד נשמות קדושות, בגלל טיול זמני וקצר", אמר הדרשן מעומקי ליבו. ר' מאיר התחזק מאוד מהשיחה ואף שיתף את אשתו בתוכנה.

למחרת, יצאה המשפחה אל דירת הנופש בטבריה. המקום היה מושלם: נוף נהדר, במקום תורני סמוך לבתי כנסת וקרוב לכנרת. הם זכו לשבת של התעלות, ואף זכו לפקוד את קברות הצדיקים בימים שלאחר מכן. והנה, ביום שלישי - היום האחרון לשהותם בצפון, תיכנן ר' מאיר לקחת את ילדיו למסלול יפייפה המיועד למשפחות, עליו המליץ לו ידיד טוב, כסיום מוצלח לנופש המשפחתי. לצורך כך, הוא ביקש מהילדים לקום מוקדם ולהתארגן.

הם התפללו מוקדם בנץ, בעוד שרעייתו הצדיקה אירגנה את המזוודות לחזרה לביתם בקרית ספר. הם הגיעו למסלול, אלא שלאחר כמה עשרות מטרים של הליכה ברגל, הם מבחינים מרחוק בקבוצת תיירים גדולה הצועדת לכיוונם. אותם תיירים שאינם יהודים לא נראו כאנשים הלבושים ברוח היהדות הטהורה, בפרט בימי הקיץ החמים. ר' מאיר ואשתו החליטו לעקוף אותם מדרך צדדית ארוכה יותר, ובלבד שישמרו על טהרת וקדושת המשפחה, ויעשו נחת לבורא עולם.

הם הלכו מהדרך הצדדית, אלא שגם שם הגיעה מולם קבוצה גדולה של נערים ונערות מבית ספר לא דתי. לא היתה אפשרות להימלט מראיות שאינן צנועות, הגם אם יוריד את המשקפיים. ר' מאיר הרגיש ניסיון גדול, והחליט מיד: "המקום לא מתאים לנו! אנו מסתובבים ונוסעים חזרה לבית!". אשתו הסכימה איתו, אלא שעל פני הילדים ניכרה אכזבה עמוקה. "אתם בני מלכים!", עווד אותם אביהם, "ובני מלכים מרוממים ולא הולכים בכל מקום ככל אדם, אלא שומרים על עצמם!".

כדי לעודד אותם הבטיח להם פיצוי: "ניסע כעת לחוף 'כינר' המופרד להשתכשך במים". "ייששש!!!", קפצו הילדים מאושר. הם נסעו אל החוף המופרד ב'כינר'. ר' מאיר והבנים נכנסו לצד הגברים, ורעייתו והבנות הלכו לאיזור הנשים, כשהם קבעו שעת יציאה. ר' מאיר החל לשחות לעומק, אלא, שלפתע, הוא עשה תנועה לא זהירה, ומשקפיו נשמטו לתוך מעמקי הכנרת... ר' מאיר לא ידע את נפשו מרוב צער, אלו היו משקפיים בעלי מספר גבוה מאד, העולות סכום רב, ובלעדיהם הוא כמעט לא רואה כלום...

הוא ניסה לחפש במקום הנפילה במשך כמה דקות, אך ללא הצלחה. המשקפיים נבלעו במעמקי הכנרת כלא היו! הוא חזר אל החוף בלעדיהם, כשהוא שבור ומתוסכל: רק לאחרונה הוא קנה את המשקפיים בעלות גבוהה במיוחד, וכעת הוא לא יכול לנהוג בחזרה (כשלאשתו אין רישיון) מפני שהוא אינו רואה כלום, והם תקועים בחוף המופרד עם כל המזוודות והחפצים. הוא הרגיש חסר אונים והתפלל לה' מקירות ליבו שיושיע אותו ואת משפחתו. לפי המצב הנוכחי, הוא אינו יודע איך ישוב לביתו, ומצטער מהמחשבה כיצד יסתדר בימים הקרובים עד שיזמין חדשות, ומהיכן ישיג סכום כסף לרכישת זוג חדש!

הוא נעמד במים הרדודים של הכניסה לחוף, כשהוא נזכר בדברי הגמרא כי אבידה שנשטפה בנהר הינה אבודה מהאדם לפי שאינו יכול למוצאה. הדבר גרם לו לייאוש נוסף, והמתין לשעה בה קבע עם אשתו להיפגש ליד הרכב, על מנת לספר לה על תקלה חמורה בתהליך סיום הטיול והנופש. ילדיו שראוהו מבולבל, ניסו לחפש את המשקפיים בצלילה, אך ללא הועיל.

והנה, לאחר כמה דקות שהוא עומד במים הרדודים של החוף, הוא מרגיש

ר' מאיר הרגיש ניסיון גדול, והחליט מיד: "המקום לא מתאים לנו! אנו מסתובבים ונוסעים חזרה לבית!". אשתו הסכימה איתו, אלא שעל פני הילדים ניכרה אכזבה עמוקה...

זכות זכיתי שנמצאו המשקפיים ובכך הטיול הסתיים ברוגע, והימים הקרובים עוברים עליי בשלוה, ללא צער של קניה חדשה בעלות גבוהה, ובצער של חוסר הסתדרות עקב קוצר הראיה?". "זה לא ברור לך?!", היא שאלה בתמיה, "לדעתי, הדבר ברור שזכית לך עקב ההתגברות בקדושת העיניים במסלול, כאשר החלטת לעצור את המסלול ולהסתובב חזרה לרכב. הקב"ה כל כך נהנה מזה, והוא הראה לך בצורה על טבעית, כיצד הוא משלם לך על כך דוואר לך". ר' מאיר חיך כהסכמה והוסיף את הפסוק: "ועוצם עיני מראות ברע... מלך ביופיו תחזינה עינך תראינה ארץ מרחקים" (ישעיה לג) (מתוך גיליון 'קבלת שבת').

אדם השומר את עיניו - זוכה לקדושה גדולה ומכין לעצמו כלי לשפע גדול בפרנסה ובברכה בחייו, ההשתדלות של האשה בצניעות ובשמירה על קדושתה - מביא לה ברכה עצומה בחייה! "זוה הסוד", כותב רבנו החיד"א, "מדוע ישנם אנשים המעשרים ולא מתעשרים - הכל בעבור שאינם מצליחים להקפיד על שמירת העיניים והקדושה שלהם, שהוא מקור כל השפע שבא לאדם בחייו!".

"אברהם אבינו הגיע לגדולה", כותב הרמב"ן (האמונה והביטחון פ"ו), "לא בעבור שקיים את כל התורה כולה, כי רבים כמוהו קיימו התורה והמצוות ולא התעלו לדרגה גבוהה שכזו. אלא שזכה לכל זאת, בזכות עמידתו בעשרה ניסיונות שעמד, אשר בהן נתגלה ונודעה חיבתו לפני ה'". אתה יכול ללמוד תורה רוב היום ושכרך גדול, אפשר לעשות מצוות וחסדים רוב היום והשכר יהיה גדול - אך להגיע למצב שה' בוחר בך ומעלה אותך לגדולה וחשיבות שאתה נעשה חביב אצל ה', זה רק בשעת הניסיון!

כשאנו עוברים ניסיון לא קל - זה נשלח מהשמיים ובוחנים אותך, עד כמה אתה אוהב את ה' ונאמן לו. עד היכן את מוכנה לעקוד את הרצונות שלך בשביל לשמח את מי שנותן לך חמצן! ה' מבטי בך ומחכה! אדם שיועד כל זאת, ומבין שמה' הגיע הנסיון הזה, ושהוא עכשיו צופה בו ומחיייל שיעמוד בנסיון, בודאי שיקל לו עת הנסיון בחושו כל זאת, ואם יעמוד בנסיון שכרו רב מאוד, כמו שאמר הקב"ה לאברהם "שכרך הרבה מאוד" (טוב לחסות בהשם)

לע"נ
רבי אשר עמר
בן מרים ז"ל

לע"נ
אברהם אברהון
בן גינינה ז"ל

לע"נ
רפאל פואה
בן רוזה ז"ל

לע"נ
בנימין בן טאוס
ז"ל

לע"נ
אסתר בת חנה
ז"ל

לע"נ
הרבנית חסיה
ליליאן בת
סוליקה ע"ה

לע"נ
עמנואל בן יקוט
ז"ל

שֵׁשׁ בּוֹ רֵיחַ טוֹב, זֶה מוֹשֶׁךְ אוֹתוֹ לְתוֹךְ הַחֲנוּת. אוֹתוֹ בִּשְׁם הַצִּלִּיחַ מֵאֵד בְּעַסְקָיו, וְכָל מִי שֶׁרָק הָיָה עוֹבֵר בְּאֶזְרוֹ וְהָיָה מְרִיחַ אֶת הָרֵיחַ הַמִּיחָד הַיּוֹצֵא מִחֲנוּת, מִיָּד הָיָה נִמְשָׁךְ אֵלָיָהּ וְכָךְ הָיְתָה לוֹ פְּרִנְסָה טוֹבָה וְנִשְׁפָּע.

יִם בְּהִיר אֶחָד רֹאֵה הַבֶּשֶׂם שֶׁלֹּט גָּדוֹל לִיד הַחֲנוּת שְׁלוֹ: "כָּאֵן תִּפְתַּח בְּקֶרֶב חֲנוּת לִיצוֹר עוֹרוֹת" - 'בוֹרֶסְקִי' בְּלִשׁוֹן הַגִּמְרָא. הַבֶּשֶׂם הַתַּחֲלִיל לַחֲשֵׁשׁ, הָרִי מְקוֹם לְעַבּוֹד עוֹרוֹת הוּא נֹרָא וְאִיּוֹם, בְּעַל רֵיחַ מְזַעֵזֵעַ וְהַפּוֹךְ לְגִמְרִי מִמָּה שֶׁהוּא מוֹכֵר, אֲבָל מֶה כָּבֵד נִתֵּן לַעֲשׂוֹת? עֲבָרוּ כְּמָה שְׁבוּעוֹת וְהִנֵּה הַגִּיעָה מִשְׁאִית וּבִתְרוֹכָה עוֹרוֹת מְשָׁנִים וְכָל מִינֵי מְכּוֹנוֹת. חֲנוּת הָעוֹרוֹת הַתַּחֲלִיל לְעַבֵּד בִּיצוֹר וְהַפְּיָצָה רֵיחַ רַע בְּכָל הָאֶזְרוֹ. זֶה הַתַּחֲלִיל לַחֲדָר לְתוֹכָכִי חֲנוּת הַבִּשְׁמִים, וְכָבֵד לֹא מְרִיחִים אֶת הָרֵיחַ הָעֵרֶב, אֲלָא רֵיחַ מְעֵרֵב וְנֹרָא. לֹאט לֹאט עֲזָבוּ הַלְקוּחוֹת אֶת הַחֲנוּת וְכָבֵד לֹא רָצוּ לְהִכְנֵס אֵלָיָהּ, וְתוֹךְ כְּמָה שְׁבוּעוֹת הוּא נִשְׁאָר לֹא פְּרִנְסָה.

מֶה עוֹשִׂים? בְּשִׁבְלִי שְׁלֹא יִפְשֵׁט רֶגֶל, הַבֶּשֶׂם הַחֲלִיט לְתַלּוֹת שֶׁלֹּט "הַחֲנוּת לְמַכִּירָה", אֵין בְּרִירָה! זֶה כָּבֵד לֹא אוֹתָהּ חֲנוּת שֶׁהָיְתָה. עֲבָרוּ חוֹדֶשׁ וְחֻדְשִׁים, וְכָל מִי שֶׁרָק בָּא לְבִדּוֹק, רָאָה גַם אֶת הַחֲנוּת שֶׁל הָעוֹרוֹת הַסְמוּכָה, וּבְרָגַע שֶׁהָרִיחַ אֶת הָרֵיחַ - מִיָּד בָּרַח מִשָּׁם. אִף אֶחָד לֹא חָפֵץ לְקַנּוֹת חֲנוּת בְּמִקּוֹם כָּזֶה.

יִם אֶחָד הַגִּיעַ אֵלָיו בְּעַל הַבֵּית שֶׁל חֲנוּת הָעוֹרוֹת וְאָמַר לוֹ: "יֵשׁ לִי רַעֲיוֹן בְּשִׁבְלִיךָ. אֶתָּה רֹצֵה לְמַכּוֹר, וְאִנִּי רֹצֵה לְהַתְּפַח וְלַהֲגִדִּיל אֶת הָעֵסֶק שְׁלִי, הֲבֵא וְנִשְׁבּוֹר אֶת הַקִּיר בֵּינִי לְבֵינֶךָ, נַעֲבֵד בְּיַחַד וְאִנִּי אֲשַׁלֵּם לְךָ בְּעֵין טוֹבָה. כֵּן שְׁנִינוּ גְרוּיִים". הַבֶּשֶׂם שָׁמַע אֶת זֶה וְהִזְדַּעַע. "הִיוּ לֹא תַהֲיָה, הָרִי בְּגָלִל כָּל זֶה אִנִּי רֹצֵה לְבָרֵךְ מְכָאן, וְאֶתָּה מַצִּיעַ לִי כָל מִינֵי הַצָּעוֹת שְׁלֹא יַעֲלוּ עַל הַדַּעַת". הַבֶּשֶׂם לֹא הָיָה מוֹכֵן בְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפְּסָה לְעַסְקָהּ, הָרִי הוּא מִתְּעַסֵּק עִם רֵיחַ שֶׁל גֵּן עֵדֶן, וְהִלָּה מִתְּעַסֵּק בְּרֵיחַ שֶׁל צִחְנָה. אֲבָל הַזֵּמָן עָשָׂה אֶת שְׁלוֹ, עוֹד שְׁבוּעַ עוֹד שְׁבוּעַ חֲלָף, וְאִף אֶחָד לֹא רָצָה לְקַנּוֹת אֶת

הַחֲנוּת שֶׁל הַבֶּשֶׂם, וְשׁוֹב הַגִּיעַ בְּעַל הָעוֹרוֹת וְאָמַר: "אֶתָּה רֹאֵה שֶׁאֶתָּה לֹא מַצִּלִּיחַ לְמַכּוֹר, בּוֹא נִשְׁבּוֹר אֶת הַקִּיר, אֶתָּה תְּרוּיחַ וְהִכַּל יִהְיֶה בְּסֹדֶר". הַבֶּשֶׂם הִבִּין שֶׁאֵין בְּרִירָה וְהִסְפִּים בְּלֵב כָּבֵד. הֵם הִבִּיאוּ פּוֹעֲלִים שֶׁשִּׁכְּרוּ אֶת הַקִּיר, וְכִסִּים עֲבוֹדָה אֲמֵר לוֹ בְּעַל הָעוֹרוֹת: "אֶתָּה תִּבּוֹא לְעַבֵּד אִתִּי, וְאִנִּי אֲשַׁלֵּם לְךָ מִשְׁכָּרַת כְּפוֹלָה".

הַבֶּשֶׂם הַתַּחֲלִיל בְּעַבּוֹדָה אֲבָל לֹא הָיָה מְסֻגָּל, אֵין הוּא יָכוֹל לְהָרִיחַ אֶת הָרֵיחַ הַנּוֹרָא הַזֶּה? בְּיוֹם הָרָאשׁוֹן הוּא בָּרַח אַחֲרֵי חֲצִי שָׁעָה. אָמַר לוֹ בְּעַל הָעוֹרוֹת: "אֶתָּה חֵיב לְהִיּוֹת פֹּה, בְּשִׁבְלִי זֶה אִנִּי מִשְׁלֵם לְךָ מִשְׁכָּרַת". בְּיוֹם הַשְּׁנִי הוּא הִתְאַמֵּץ יוֹתֵר, וְנִשְׁאָר עוֹד שָׁעָה, אֲבָל שׁוֹב לֹא הָיָה מְסֻגָּל לְהִשְׁאָר וּבָרַח. עֲבָר שְׁבוּעַ בְּלִבְדּוֹ, וְהַבֶּשֶׂם כָּבֵד הִתְרַגַּל וְנִשְׁאָר בְּעַבּוֹדָה יוֹם שְׁלֵם, וְלֹא רָק שֶׁהָיָה שָׁם יוֹם שְׁלֵם, אֲלָא כָּבֵד לֹא הָרִיחַ שׁוֹם דְּבָר מוֹזָר. הִכַּל הָיָה בְּסֹדֶר מְבֻחָנִיתוֹ. אוֹמֵר הָרֵב גְּלִינְסְקִי, רָאוּ מֶה כָּחָה שֶׁל הַשְּׁפָעָה, כְּאִשּׁר אָדָם מִתְּרַגֵּל לְמַשְׁהוֹ, הֵגֵם שֶׁהוּא יִהְיֶה שְׁלִילִי בְּיוֹתֵר וּבְעַל רֵיחַ נֹרָא, כְּשֶׁמִּתְרַגֵּלִים - זֶה מִשְׁפִּיעַ, זֶה הַסְכָּנָה שֶׁל הַשְּׁפָעָה.

זֶה כָּחָה שֶׁל הַשְּׁפָעָה רָעָה. לְעֵתִים לֹא מְבִינִים, אֲבָל הַיִּלְדִּים נִחְשָׁפִים לְכָל מִינֵי דְּבָרִים, וְהַהוֹרִים חוֹשְׁבִים: "לֹא נֹרָא, ה' שׁוֹמֵר עֲלֵיהֶם". אֲבָל הָאֵם אֲנַחְנוּ מְבִינִים מֶה כָּחָה שֶׁל הַשְּׁפָעָה לֹא טוֹבָה? הָאֵם אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לְדַעַת מֶה הַשְּׁפָעָה יְכוּלָה לְהִיּוֹת אֲצִלָּנוּ? לְהִיכֵן הוֹלְכִים הַיִּלְדִּים וְהֵם עוֹשִׂים? עִם אִיזָה חֲבָרִים הֵם נִמְצָאִים? נֹרָא וְאִיּוֹם מֶה שֶׁחֲבָרָה רָעָה יְכוּלָה לַעֲשׂוֹת - וְכַמוֹכָן שֶׁזֶה בִּידְנֵה, אִף אֶחָד לֹא יָכוֹל לוֹמַר שֶׁהִילָךְ גָּדוֹל דִּין וְהוּא מְבִין יוֹדֵעַ לֹאן לְלַכֵּת, חֵס וְשְׁלוֹם! צְרִיכִים לְהַשְׁגִּיחַ וְלִרְאוֹת מֶה מַעֲשֵׂיהֶם שֶׁל הַיִּלְדִּים, הֵם הַפְּרוֹת, וְעֲלֵיהֶם צָרִיךְ לְשׁוֹמֵר שֶׁיִּגְדְּלוּ בְּצוּרָה הַטּוֹבָה וְהַנְּכוֹנָה בְּיוֹתֵר, וּבְעֶזְרַת ה' נִשְׁתַּדֵּל לְשׁוֹמֵר קֶדֶם כָּל אֶת עֲצֻמּוֹ, וְכַמוֹכָן שֶׁגַם אֶת בִּידְנֵה, וְהַקּוֹדֵשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמֹר אוֹתָנוּ מִכָּל מִזִּיק וּמִכָּל דְּבָר רַע, אָמֵן וְאָמֵן!

בברכת שבת שלום, הרב אברהם עטיה

אחרית הימים

המלחמה האחרונה (י"ד) – היום הגדול והנורא

סֵפֶר מְלָאכִי הוּא הַסֵּפֶר הַחוּתוֹם אֶת סֵדֶר הַנְּבִיאִים. בְּסוֹפוֹ מוּבָאִים פְּסוּקִים מְרִטִּיטִים עַל שְׁלַחֵי הַגְּלוּת, בּוֹ יְבוֹא אֵלֵיהֶם הַנְּבִיא וְיִשִּׁיב אֶת עַם יִשְׂרָאֵל לִאֲבִיהֶם שְׁבֻשָּׁמִים, כְּדִי לְהַכִּינֵם לְקִרְאָת הַמַּאֲרֵעַ הָאֲדִיר הַמִּמְשָׁשׁ וְבֹא - הַיּוֹם הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא. לֹא, אֵין הַכוּוֹנָה לְיוֹם הַדִּין הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא לְעוֹלָם הַבָּא, אֲלָא הַיּוֹם הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא שְׁבוּעוֹלָם הַזֶּה. וְכֵן אוֹמֵר הַנְּבִיא (מְלָאכִי, ג', כ"ב): "זְכְּרוּ תּוֹרַת מֹשֶׁה עֲבָדִי, אֲשֶׁר צִוִּיתִי אוֹתוֹ בְּחֶרֶב עַל כָּל יִשְׂרָאֵל חֲקִים וּמִשְׁפָּטִים. הִנֵּה אֲנִכִּי שֹׁלֵחַ לָכֶם אֶת אֵלֵי הַנְּבִיא, לִפְנֵי בּוֹא יוֹם ה' הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא. וְהָשִׁיב לִבְ אָבוֹת עַל בְּנֵים וְלִבְ בְּנֵים עַל אָבוֹתָם, פֶּן אָבּוֹא וְהִפְתִּיתִי אֶת הָאָרֶץ חֶרֶם".

עַל אִיזָה יוֹם מְדוּבָר? הַרְמַב"ם (הַרְלִי מְלָכִים, פ"ב ה"ב) שְׂאִיתוֹ סִימָנוּ בְּמַאֲמַר הַקּוֹדֶם, כּוֹתֵב כֵּן: "יִרְאֵה מִפְּשׁוֹטָן שֶׁל דְּבָרֵי הַנְּבִיאִים, שְׁבִתְחִילַת יְמוֹת הַמְּשִׁיחַ תִּהְיֶה מִלְחַמַת גּוֹג וּמִגּוֹג, וּשְׁקוֹדִים מִלְחַמַת גּוֹג וּמִגּוֹג יַעֲמוֹד נְבִיא לִיִּישֵׁר יִשְׂרָאֵל וְלַהֲכִיֵּן לָבֶם, שְׁנֹאמֵר הֵנָּה אֲנִכִּי שׁוֹלֵחַ לָכֶם אֶת אֵלֵי הַגּוֹ' ... שְׁנֹאמֵר וְהָשִׁיב לִבְ אָבוֹת עַל בְּנֵים..." ע"כ. מֵאִיפֹה הַרְמַב"ם לְמַד שֶׁלִּפְנֵי הַמִּלְחָמָה יַעֲמוֹד אֵלֵיהֶם לִיִּישֵׁר דְּרָכָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל? שֶׁכֵּן בְּתַחֲלִיל כְּתִיב "וְהָשִׁיב לִבְ אָבוֹת עַל בְּנֵים" וּמִמְשִׁיךְ "לִפְנֵי בּוֹא יוֹם ה' הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא". וְהִיכִין הוּא לְמַד שֶׁהַיּוֹם הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא הוּא מִלְחַמַת גּוֹג וּמִגּוֹג?

נִתְּבוֹנֵן בְּמִדְרַשׁ (יְלֻקוֹט שְׁמַעוֹנִי, וִיקְרָא, מ', תרנ"ג): לְעֵתִיד לְבוֹא עֵתִידִין אוֹמוֹת הָעוֹלָם לְהַכְנִס עַל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וּלְעַשׂוֹת מִלְחָמָה עִמָּהֶם. שְׁנֹאמֵר (זוֹרֵה י"ד, ב') "וְאִסַּפְתִּי אֶת כָּל הַגּוֹיִם אֶל יְרוּשָׁלַיִם לְמִלְחָמָה". וְהֵם הַקִּבְ"ה עוֹשֶׂה? יוֹצֵא וְנֹלַחַם עִם הַגּוֹיִם שְׁנֹאמֵר (ש"ס, ש"ד) "וְיֹצֵא ה' וְנֹלַחַם בְּגוֹיִם הֵם כִּיּוֹם הַלְחָמוֹ בְּיוֹם קֶרֶב" כִּיּוֹמוֹ שֶׁל פְּרָעָה. וְהֵם הוּא עוֹשֶׂה? מִסְכָּךְ עַל רֹאשׁוֹ שֶׁל יִשְׂרָאֵל שְׁנֹאמֵר (תַּהֲלִים, ק"מ, ח') "אִלּוּקִים ה' עוֹ יִשְׁוֹעִתִי, סִכְתָּה לְרֹאשִׁי בְּיוֹם נִשְׁקָ" מִהוּ 'נִשְׁקָ' אָמַר רַבִּי שְׁמוּאֵל בְּרַחֲמֵינוּ,

ביום ההוא, העולם יעבור איפוס, ממצב של אתאיזם גמור לאמונה באל אחד, בו עובר הגבול המפריד, נקודת ההשקפה בין עולם הזה לעולם הבא. לכן הוא נקרא יום גדול ונורא, שאין כמוהו

הרב עמרם טובי הי"ד

להזמנת הרצאות לזיכוי הרבים - חייגו 053-3156363

לשמיעת השיעורים בקול הלשון - חייגו 03-6171111, הקישו *7 ואז 956363

ישמח לב מבקשי ה'

הופיעה סדרת הספרים
שרבים חיכו להם

פניני בית לוי

חלקים א' ו-ב'

על המועדים ופרשיות השבוע

ניתן להשיג ברשת החנויות
המובחרות - יפה נוף!
ואצלנו - פרטים בתחתית המודעה

וורטים נדירים • מהלכים מאלפים
• סיפורים מחזקים

סדרת הספרים שכבשה בשיחותיה
רבנים ודרשנים רבים!

משיחותיו של

הרה"ג **אברהם עטייה** שליט"א
רב קהילת בית לוי בבית וגן

הספר ערוך בשפה השווה לכל נפש,
אברכים ובעלי בתים, מגידי שיעורים ועוד

בשורה משמחת

לציבור דוברי השפה הצרפתית

הופיע הספר הנפלא שרבים חיכו לו

פניני בית לוי - חלק א'

מתורגם במלואו לצרפתית

משיחותיו של הרה"ג

ר' **אברהם עטייה** שליט"א

רב קהילת בית לוי בבית וגן

ניתן להשיג את הספר אצל הרב בביה"כ

או בטל' המופיעים בתחתית המודעה

Bonne nouvelle

Pour le public francophone

Le merveilleux livre tant attendu est enfin paru:

"Les Perles de Beit Lévi - Tome 1"

entièrement traduit en français.

Des paroles rares - des enseignements profonds -

des histoires inspirantes et fortifiantes

tirés des cours du Rav Hagaon,

Rav Avraham Attia Chlita,

Rav de la communauté Beit Lévi à Bayit Vegan.

Le livre est disponible auprès du Rav à la synagogue

ou par téléphone au 058-6666447 - 0505340701

ניתן להשיג אצל המחבר: 0585664447 | 0586666447 | 0505340701
| במייל ravattia@gmail.com בבית הכנסת בית לוי רח' יוסף חכמי 48

ניתן להשיג בחנויות הספרים המובחרות של "יפה נוף" ברחבי הארץ

משלוחים בכל רחבי הארץ // YEFE.CO.IL // 1-599-581-581